

andre Mennesker her i Landet end Arbejderne er organiserede, og dér følger man helt andre Principper. Men jeg hører intet derom fra den Side, naar man taler om, at Organisationen hindrer Folk i at udøve deres Ret til Arbejde. Jeg vil nu mene, at de sidste halvhundrede Aars Opbygning af kraftige Arbejderorganisationer har ikke skadet Arbejdernes Ret til Arbejde; den har fremmet denne Ret, selv om den endnu langt fra er gennemført fuldt ud, som den burde. Men hvorfor ikke vende sig mod de andre Sider? Jeg tog her Rigsdagstidende frem for lige at minde om nogle Bestemmelser i Arbejdsgiverforeningens Love, som jeg citerede i sin Tid. Nu gør jeg det efter Rigsdagstidende, men de blev i sin Tid citeret efter selve Originaleksemplaret, Arbejdsgiverforeningens egne Love. Jeg citerede dem i Fjor under en Debat i Folketinget, hvor man fra den anden Side vilde fremhæve dette, Tvangen, Tyranniet o. s. v., Folk maatte ikke arbejde til den Løn, de vilde, og saa længe de vilde. Det maa de jo for Resten ikke, hvis vi faar dette Nødhjælpsarbejde; saa maa de ikke en Gang arbejde 8 Timer, hvis man vælger det ene Alternativ. Men Tvang findes i højeste Grad i Arbejdsgiverforeningen. Arbejdsgiverforeningens Love har en § 26 med en Anmærkning 2, hvori det hedder: „Fremdeles maa, saa længe en Arbejdsstandsning finder Sted hos en Organisation eller et Medlem af en Organisation eller hos en Enkeltvirksomhed, der henhører under „Arbejdsgiverforeningen“, intet Medlem af en Organisation eller en Enkeltvirksomhed, der er optaget i „Arbejdsgiverforeningen“, hverken direkte eller indirekte, handle mod deres Interesser, hos hvem Arbejdsstandsningen finder Sted, saasom ved uden Overenskomst med Bestyrelsen for den paagældende Organisation eller Enkeltvirksomhed at paatage sig Udførelsen af Arbejder, Levering af Materialer, Kørsel eller lignende til Foretagender, der er paabegyndte eller kontraherede af den, hos hvem Striden finder Sted, ej heller overtage nogen Del af Leveringer eller Præstationer af nogen Art, som denne maatte have paataget sig, før Striden udbrød.“ Det er en drakonisk Bestemmelse, saadan lyder Arbejdsgiverforeningens Love, saadan vanker der til Skruebrækkere, ikke blot Skruebrækkere i egentlig Forstand, Med-

lemmer af Arbejdsgiverforeningen, men ogsaa de, der staa udenfor Arbejdsgiverforeningen, udsætter sig for at blive boycottet. Det hedder senere: „Hvis nogen udenfor „Arbejdsgiverforeningen“ under en Arbejdsstandsning handler imod deres Interesser, hos hvem Arbejdsstandsningen finder Sted, forpligter „Arbejdsgiverforeningen“s Medlemmer sig til at afbryde al Forbindelse med Vedkommende, saa længe Arbejdsstandsningen varer, og efter Hovedbestyrelsens Bestemmelse eventuelt ogsaa efter dens Ophør. Hovedbestyrelsen er bemyndiget til at udvide foranstaaende Bestemmelser til ogsaa at gælde Stridsforhold, som endnu ikke har medført Arbejdsstandsning.“ Og i Arbejdsgiverforeningens Loves § 20 forbydes det ethvert Medlem af Arbejdsgiverforeningen at ordne sine Forhold til sine Arbejdere paa egen Haand; ingen Arbejdsgiver i Danmark, som er organiseret i Arbejdsgiverforeningen, maa træffe nogen Aftale med sine egne Arbejdere; han skal forud have indhentet Arbejdsgiverforeningens Centralledelses Godkendelse. Det er Friheden i Arbejdsgiverforeningen for Tiden! Jeg beder ærede Medlemmer om aldrig at tale om den ene Side af Sagen uden ogsaa at tænke paa den anden Side.

Hauch: Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti stillede et bestemt Spørgsmaal til mig, et Spørgsmaal, som jeg i og for sig er forundret over, og som jeg aldeles ikke ser Nyttens af, for det ærede Medlem kunde have svaret sig selv derpaa. Naar han stiller mig det Spørgsmaal, om det har nogen Indflydelse paa min Stilling til Lovforslaget, om den højt ærede Socialminister har udtalt sig om det i Forvejen eller ikke, saa kan den ærede Ordfører jo sige sig selv, at det kan ikke have nogen Indflydelse hverken paa det ærede Medlem, som har været Medlem af Arbejdsudvalget, eller paa mig. Men dersom man stiller i Udsigt overfor Offentligheden, som ikke kan være inde i disse Detailler, at nu skal der slaas et drabeligt Slag, og det saa viser sig, da det kommer til Stykket, at Bjerget føder en Mus, saa er saadan en Forhaandsreklame uheldig; den vækker Forventninger, som kommer til at virke uheldigt.

De Udtalelser, som det ærede 3die